

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at øge beskyttelsen af børn mod seksuelt misbrug ved at kriminalisere besiddelse af grovere, børnepornografisk materiale.

I tilknytning hertil er det hensigten at iværksætte forskellige administrative tiltag. For at udbygge samarbejdet mellem politikredsene i sager om børnepornografi er det tanken at samle oplysninger indsamlet ved efterforskning i de enkelte politikredse centralt hos Rigspolitichefen. Endvidere vil Justitsministeriet søge samarbejdet med udenlandske myndigheder styrket dels via den svenske forbindelsesofficer i Sydøstasien, dels ved udveksling af oplysninger og koordination af den politimæssige indsats gennem den internationale politiorganisation, Interpol.

2. Gældende ret

2.1. I 1969 blev salg af pornografiske billeder, herunder også billeder af børn, afkriminaliseret, jf. lov nr. 224 af 4. juni 1969. Som en særlig beskyttelse af børn og unge opretholdtes dog som straffelovens § 234 et forbud mod at sælge utugtige billeder eller genstande til personer under 16 år.

2.2. Spørgsmålet om gennemførelse af et forbud mod udbredelse af børnepornografiske billeder blev drøftet i Folketinget i folketingsåret 1978-79 på grundlag af et forslag herom, der var fremsat af medlemmer af Kristeligt Folkeparti, jf. Folketingstidende 1978/79, sp. 5242, 7196-205, og tillæg A, sp. 2281-84. Dette forslag blev ikke færdigbehandlet i folketingsåret 1978-79. I forbindelse med lovforslagets behandling i Retsudvalget gav den daværende justitsminister (Nathalie Lind) imidlertid udtryk for, at Justitsministeriet i samarbejde med Straffelovrådet ville overveje udformningen af et forbud mod salg m.v. af børnepornografi.

2.3. Justitsministeren (Henning Rasmussen) fremsatte den 20. december 1979 et forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov – om indsættelse af § 235 i straffeloven – hvorved erhvervmæssigt salg og an-

den udbredelse af utugtige fotografier af børn samt fremstilling og fremskaffelse af sådant materiale med forsæt hertil blev gjort strafbar. I overensstemmelse med indstillingen fra et flertal af Straffelovrådets medlemmer omfattede strafferammen alene bøde. Der henvises herom til Folketingstidende 1979/80 (2. samling), sp. 2813-14, 4550-72, 10432-45, 10621-23, tillæg A, sp. 1761-88, og tillæg B, sp. 833-38.

Lovforslaget byggede på en udtalelse af 10. oktober 1979 fra Straffelovrådet, der bl.a. indeholdt en udførlig gennemgang af de synspunkter, der kunne tale for og imod et forbud mod udbredelse af børnepornografi.

På den ene side kunne det anføres, at en række bestemmelser i straffeloven allerede værnede mod seksuelt misbrug af børn. Således ville optagelse af pornografiske billeder af børn kunne straffes efter § 232 om blufærdighedskrænkelse. Efter denne bestemmelse kan der idømmes fængsel indtil 4 år. Selve den seksuelle handling, som en optagelse angik, ville kunne straffes efter § 222 om samleje med børn under 15 år eller §§ 224 og 225, jf. eventuelt tillige § 226, om anden kønslig omgængelse end samleje med børn under 15 år. Efter disse bestemmelser kan der idømmes fængsel indtil 6 år, og under visse skærpende omstændigheder fængsel indtil 10 år. Andre personer impliceret i optagelsen, f.eks. producenter, instruktører eller fotografer, ville kunne straffes efter reglerne om medvirken i straffelovens § 23.

På den anden side måtte det erkendes, at det i praksis kunne være forbundet med store bevismæssige vanskeligheder at gennemføre strafansvar efter de nævnte bestemmelser. Det kunne således være vanskeligt at skaffe oplysninger om de personer, der havde foretaget eller medvirket ved optagelsen af billederne, og om de nærmere omstændigheder i forbindelse med optagelsen. Billederne kunne således være optaget og produceret i udlandet, eller produktionen kunne være sket her i landet på grundlag af negativmateriale, der var optaget i udlandet eller eventuelt her i landet af personer uden nærmere forbindelse med producenten.

Endvidere blev det hævdet, at den børneporno-